

A Fővárosi Ítéletábra a Balogh & Medveczky Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Tim és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen várakozási díj megfizetése iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2014. április 23-án kelt 15.G.40.112/2012/31. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft + áfa másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek között nemzetközi áru fuvarozási jogviszony állt fenn, amely szerint az alperes megrendelése alapján a felperes az Ukrajnából érkező szállítmányt Záhony állomáson átvette, majd azt Hajmáskér állomásig fuvarozta. Ezt követően az ... HU Zrt. magán-vasúttársaság tulajdonában lévő ipari vágányokon keresztül lehetett a szerelvényeket az alperesnek átadni. Az alperes költségcsökkentési célból tárgyalásokat kezdeményezett a felperessel azért, hogy a szerelvények átadás-átvételét Hajmáskéren heti két alkalomra csökkentse és szabályozza az átadás-átvétel részleteit. A felperes azért igényelte az írásbeli megállapodást, mivel szervezeti változások miatt Hajmáskér állomáson a kiszolgáló személyzetét megszüntette, a legközelebbi állomás Veszprém lett, ezért elektronikus útra áttérve kérte az alperestől a rendelések leadását.

Az egyeztetéseket követően a felek 2011. február 4-én írták alá a szerződést, amely szerint az alperesnek Veszprém állomás részére kellett megküldenie a rendeléseit a Hajmáskérra érkező és induló szerelvények mozgásával kapcsolatban. A felek megállapodtak abban, hogy a felperes szerdai és pénteki napokon, éjjel 1 óra 13 perc és 1 óra 43 perc között adja és veszi át Hajmáskéren a tele, illetőleg üres szerelvényeket. Az alperesnek rakodási időként a felperesi átvétel időpontját megelőző nap 17 óráig állt a rendelkezésére. A szerződés megkötését követően az alperes elektronikus úton közölte a felperessel, hogy a telephelyén lévő kocsikat kiürítette, azokat át lehet venni, azonban az ... HU Zrt. vasúttársasággal nem egyeztetett arról, hogy az üres szerelvényt a felek közötti megállapodás alapján, legkésőbb szerdai és pénteki napokon Hajmáskér állomáson 1 óra 13 perc és 1 óra 43 perc között ki kell állítani. A felperes a kocsikat a megállapodás szerinti időpontban nem tudta átvenni, ezért várakozási díjat számított fel. Erre tekintettel a 2011. április 11-i, a 2011. szeptember 11-i, a 2011. október 11-i és a 2011. november 11-i állás miatt összesen 828.125,- Ft-ról állított ki számlákat, amelyeket az alperes nem fizetett meg, annak megalapozatlanságára hivatkozással.

A felperes a fizetési meghagyásból ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a keresetében az alperest 828.125,- Ft várakozási díj és az egyes számlák esedékességétől számított késedelmi

kamata és költség megfizetésére kérte kötelezni.

Arra hivatkozott, hogy a felperes feladata volt az Ukrajnából érkező áru továbbszállítása Hajmáskér állomásra, amely állomáson tudta csak átadni az árut, mert ezt követően az ipartelep vágányai az ... HU Zrt. magán-vasúttársaság tulajdonát képezi, ezért az alperes telepére csak ez a cég tudta behúzni a beérkező szerelvényt. Előadta, hogy a 2011. február 4-i szerződésnek az volt a célja, hogy az alperes igénye szerint a szerelvények átadás-átvételének a szabályait rögzítsék, ehhez képest állapodhat meg az alperes az ... HU Zrt. vasúttársasággal a szerelvények mozgásáról. A korábbi évek gyakorlata alapján az alperes tisztában volt azzal, hogy ha a megadott időpont szerint a szerelvényt nem adja át, akkor a felperes jogosult várakozási díjra.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját, továbbá arra hivatkozott, hogy a szerződés lehetetlen szolgáltatásra irányul, ezért semmis, valamint arra, hogy a szerződés megkötésekor tévedésben volt, ezért kifogás formájában a szerződést megtámadta. Hivatkozott arra is, hogy a kocsik kirakódását követően a készrejelentést e-mailben, határidőben megküldte a felperesnek 17 óráig, a kocsikat az ... HU Zrt. vasúttársaságnak átadta, ezt követően ennek a társaságnak volt a feladata a kocsikat Hajmáskéren átadni. Az ... HU Zrt. vasúttársaság magatartásáért felelősség nem terheli, az átadás-átvételtől a két vasúttársaságnak kellett volna egyeztetnie. Előadta továbbá, hogy a felperes nem jelezte, hogy a kocsikat időben nem kapta meg.

A Székesfehérvári Törvényszék a 2014. április 23. napján kelt 15.G.40.112/2012/31. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 828.125,- Ft-ot, továbbá 156.250,- Ft után 2011. augusztus 12-től, 187.500,- Ft után 2011. szeptember 22-től, 390.625,-Ft után 2011. október 22-től, 93.750,- Ft után 2011. november 23-tól féléves időszakonként, a naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékaival növelt mértékű késedelmi kamatát, valamint 321.500,- Ft perköltséget.

Határozata indokolása szerint a felek között a 170/2002. (VIII. 7.) Korm. rendelettel, majd a 2011. évi XXXVII. törvénnyel módosítva kihirdetett Nemzetközi Vasúti Árufuvarozásról szóló Megállapodás 2. Cikke szerinti jogviszony jött létre, amelynek alapján a felperes mint fuvarozó, az alperes mint megrendelő Ukrajnából származó áruját fuvarozta Záhony-Hajmáskér vasúti úrvonalon. Egyéb nemzetközi rendelkezés hiányában a Megállapodás 36. Cikke alkalmazandó, amire tekintettel a 32/2009. (II. 9.) Korm. rendelet rendelkezéseit kell figyelembe venni a felek megállapodásának értékelése során. A 32/2009. (II. 9.) Korm. rendelet 22. §-a rendelkezik a vasúti kocsik kirakásáról, oly módon, hogy az áru átvételére jogosult a megállapodás szerinti rakodási időn belül köteles a vasúti kocsit a vasúti társaságnak épen és tisztán visszaadni. Amennyiben ez nem történik meg, a vasúti társaság a kocsi foglaltságáért tárolási díjat jogosult felszámítani.

A felek szerződésére és a jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel az alperesnek az volt a kötelezettsége, hogy az üres szerelvényt a következő kiszolgáló vonat érkezési ideje előtti nap 17 óráig átadja a felperesnek. Miután a megállapodás szerint szerdán és pénteken érkezett kiszolgáló vonat, az alperesnek ezért kedd és csütörtök 17 óráig kellett a szerelvényt Hajmáskér állomáson kiállítani. Ezzel szemben a felperes azt is elfogadta, ha a szerelvény szerda, vagy péntek hajnali 1 óra 43 percreg kihúzásra kerül, ami az alperes által sem vitatottan, nem történt meg.

A szerződés szerinti teljesítés a rakodási időhöz kapcsolódott és nem a kiszolgáló vonat érkezési vagy indulási idejéhez, ezért nincs jelentősége annak, hogy az alperes mit értett meg a 2. pontban szereplő kódokból. A felperes az alperes által hivatkozott tévedés cáfolatára csatolta az egyeztetések során keletkezett 2011. február 9-i üzenetet, amelyből egyértelműen megállapítható, hogy a felperes szerdai és pénteki időpontban tudja biztosítani a kiszolgálást, az alperes ezt elfogadva írta alá a szerződést. Az alperes tévedésének egyébként is a rakodási időt illetően kellett volna fennállnia,

azonban ebben nem tévedett, ez egyértelmű volt a számára. Az a tény, hogy a kocsik mozgatása az ... HU Zrt. vasúttársaság részéről történt, nem mentesíti az alperest a szerződéses kötelezettsége alól. A felek megállapodásának éppen az volt a célja, hogy a Hajmáskéren történő átadás-átvétel szabályait rögzítsék, az pedig az alperes kötelezettsége és felelőssége, hogy az ... HU Zrt. vasúttársasággal összehangolja a kocsik mozgatását, úgy adja meg a megrendeléseit ennek a vasúttársaságnak, hogy az megfeleljen a felperes felé vállalt szerződéses feladatainak.

I. Iné, Zné R. J. és Ny. P. felperesi tanúk szerint a felek között fennállt 10 éves üzleti kapcsolat során Hajmáskér állomáson naponta kétszer történt kiszolgálás, ezért egyértelmű volt az alperes számára, hogy a vasúti kocsik mozgatása milyen gyakorlat szerint történik, az, hogy a rakodási és kiszolgálási idő mit jelent, ehhez képest a szerződéses rendelkezés is egyértelmű volt. Ezen tanúk szerint a korábbi gyakorlat csak annyiban változott, hogy elektronikus ügyintézésre tértek át. A tanúk szerint az alperes tudta, hogy az ő feladata összehangolni a szerződéses feladataival az ... HU Zrt. vasúttársaság kocsimozgatását. **H. R.** tanú, aki korábban az ... HU Zrt. vasúttársaság dolgozója volt, tanúvallomásában előadta, hogy arról őket az alperes nem tájékoztatta, hogy a felperessel milyen tartalmú megállapodást kötött, és ehhez igazodóan kellene nekik is megszervezni a szerelvények mozgatását. Előadta továbbá, hogy az alperes mindig aznap reggel adta meg a napi feladatot, ami azt jelentette, hogy üres szerelvényt 10.00 és 11.00 óra között tudtak kihúzni Hajmáskérre, és legkésőbb 12 óra 30 percig tudták onnan behúzni a telephelyre. Ezen időpont után már külön pályaszakasz használati engedélyt kellett volna kérniük a MÁV Zrt.-től, amit napokkal korábban kellett jelezni ahhoz, hogy a MÁV Zrt. sorompót és váltókezelő személyzetet tudjon biztosítani.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a szerződés egyfelől nem rögzített lehetetlen szolgáltatást az alperes terhére, az teljesíthető volt, másrészt az alperes megtámadási kifogása megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság az érvényes megállapodás alapján megállapította, hogy az alperes a rakodási időt túllépve, a szerelvényeket nem adta át az ... HU Zrt. vasúttársaság közreműködésével - akinek megbízottkénti eljárásáért az alperes tartozik felelősséggel -, ezért az alperes a kiszámlázott várakozási díj megfizetésére köteles.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak Pp. 252. § (3) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását.

Előadta, hogy a felperes tevékenységében következett be változás, mivel Hajmáskér állomáson megszüntette a kiszolgáltatást, ezért kellett új megállapodást kötnie a feleknek. Előadta, hogy alapvetően a feladástól a balatonfüzfői kiszolgáltatásig próbálta megrendelni a szolgáltatást. A felperes is megrendelhetette volna a Hajmáskérről vagy Veszprémből való beszállítást az ... HU Zrt.-től, azonban ez számára sem volt kivitelezhető, ezért nem elfogadhatatlan, hogy az alperes sem tudta megoldani. Az ... HU Zrt. valószínűleg azért nem vállalta ezt a feladatot, mert nem tudta kiállítani az üres kocsikat a megadott időpontra, mivel kellő időpontban nem történhetett meg a pályahasználati igény bejelentése. Álláspontja szerint a felperes és az ... HU Zrt. közti egyeztetéssel lehetett volna a problémákat megoldani. Ezen állítást igazolni tudja **G. A.**, az ... HU Zrt. igazgatója. Bizonyítja állításukat, hogy többszöri kérelem ellenére nem tudtak ajánlatot adni extra be-, és kihúzás teljesítésére, az üres vagonok kivontatására.

Az új szerződés szerinti időpontokat és módszert az alperes az ... HU Zrt.-vel egyeztetette, ezért téves az ítélet indokolásának ezzel ellentétes megállapítása. Az alperes többször közölte az ... HU Zrt.-vel és kérte, hogy egyeztessen a felperessel. Ennek bizonyítására több tanú meghallgatását kérte, akik ezt igazolták is. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem folytatott le eljárást arra vonatkozóan, hogy megoldható lett volna-e a probléma.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében - annak tartalma alapján - az elsőfokú bíróság ítéletének a

helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltség fizetésére kötelezését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen és helyesen állapította meg, abból helyes jogi következtetést vont le. Előadta, hogy az elsőfokú eljárás megismétlésének csak az lehet a megalapozott indoka, ha nagy terjedelmű bizonyítást kell felvenni, vagy a bizonyítási eljárást lényegében újra le kell folytatni, és ez valószínűleg a per tárgyában való döntésre is alapvetően kihat.

G. A. tanúkenti meghallgatására irányuló bizonyítási indítvány új, amelynek előterjesztésére a Pp. 235. § (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú eljárásban már nincs lehetőség.

Az egyeztetés hiányának bizonyítottsága esetén sem eredményezné azt, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan lenne, és az eljárás megismétlésének lenne helye. Az új szerződés szerinti időpontok és módszer az ... HU Zrt.-vel való közlés bizonyítása sem eredményezné azt, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan lenne, és az eljárás megismétlésének lenne helye.

Az elsőfokú eljárás irataiból megállapítható, hogy az alperes a keresettel szembeni védekezés során soha nem tett az eljárás megoldhatóságára vonatkozó bizonyítási indítványt.

Az alperes a fellebbezésében nem határozta meg, hogy az általa a keresettel szembeni védekezés körében előterjesztett mely bizonyítási indítványokat mellőzte indokolatlanul az elsőfokú bíróság, és ehhez képest a tényállás melyik releváns része maradt feltáratlan az eljárás során, a megállapított tényállás melyik releváns része iratellenes, okszerűtlen, vagy tartalmaz logikai ellentmondásokat, mindezek miatt miért szükséges a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű vagy teljes megismétlése.

Az alperes a másodfokú eljárásban a fellebbezését kiegészítette azzal, hogy az üres vagonok kivontatására vonatkozó megállapodás lehetetlen szolgáltatásra irányult, ezzel kapcsolatban fenntartotta az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást részben hiányosan állapította meg, de érdemben helytállóan kötelezte az alperest a várakozási díj megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy a felek közötti megállapodás szerint „Fűzfő-gyártelep kiszolgáltatását megbízás alapján az ... végzi.”

Az így kiegészített tényállás csak megerősíti a tanúk által is alátámasztott - az alperes által sem vitatott - tényt, hogy az ... HU Zrt. magán-vasúttársasággal az alperesnek kellett megállapodni abban, hogy Hajmáskér állomásról az alperes telephelyére a vasúti kocsikat mozgassa, azokat be-, illetve kihúzza, méghozzá a 2011. február 4-i megállapodásban meghatározott időpontokban.

Az alperes fellebbezésében tett állításával szemben az elsőfokú eljárásban meghallgatott tanúk sem igazolták azt az alperesi állítást, hogy az új szerződés szerinti módszert és időpontot egyeztetette az alperes az ... HU Zrt.-vel.

Ennek ellenkezőjét bizonyította **H. R.** tanúvallomása, aki a perbeli időszakban az ... HU Zrt. alkalmazásában állt, amikor a 2014. április 7-én tartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy „az biztos, hogy sem a Víz Tech Kft., sem az alperes nem igényelt találkozót arra, hogy egyeztessünk, az ő igényeik szerint milyen módon kellene a vasúti kocsikat mozgatni az iparvágányon.”

Az alperes a fellebbezésében a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését.

Helyesen hivatkozott a felperes a fellebbezési ellenkérelmében ezzel kapcsolatban arra, hogy erre csak akkor kerülhet sor, ha a tényállás feltáratlan marad, és emiatt szükséges a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű vagy teljes megismétlése.

Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem támadta, azt maga sem vitatta. A fellebbezésében csupán feltételezéseket írt le arra vonatkozóan, hogy az ... HU Zrt. miért nem tudta valószínűleg vállalni az üres kocsik megadott időpontra történő kiállítását. Az alperes a fellebbezésében nem hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az általa felajánlott bizonyítást mellőzte volna.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban a tényállás teljes körűen feltárára került, ezért további bizonyítási eljárás lefolytatására nincs szükség.

Az alperes a fellebbezésében **G. A.**, az ... HU Zrt. igazgatójának a tanúkenti meghallgatását kérte, azonban ennek másodfokú eljárásban történő előterjesztése a Pp. 235. § (1) bekezdésébe ütközik, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság 9. és 13. sorszámú végzéseiben a Pp. 3. § (3) bekezdésének megfelelően teljes körű tájékoztatást és kioktatást adott a bizonyítandó tényekre, a bizonyítás előterjesztésére és azok elmaradása jogkövetkezményére vonatkozóan. Ezen túlmenően az alperes a 2014. április 7-én tartott utolsó tárgyaláson maga is úgy nyilatkozott, hogy további bizonyítási indítványa nincs.

A Fővárosi Ítéltábla az alperesnek a másodfokú eljárásban előterjesztett lehetetlen szolgáltatásra irányuló hivatkozását szintén nem vizsgálhatta érdemben a Pp. 235. § (1) bekezdésének korlátozó rendelkezésére tekintettel. E körben csak rámutat arra, hogy a rendelkezésre álló adatok és a fentiek szerint kiegészített tényállás alapján a Ptk. 227. § (2) bekezdése szerinti érvénytelenség nem állapítható meg.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. § alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell a felperesnek a másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetnie. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdései alapján mérlegeléssel, a ténylegesen kifejtett ügyvédi munkára tekintettel határozta meg.

Budapest, 2015. év június hó 18. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.
előadó bíró

Dr. Buglyó Gabriella s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő